

EINDELIJKE GELIJKSTELLING VAN MAVORS EN MEDICATOR. —

Wie uit een andere wereld komt, zou bij dit opschrift denken aan een gunst die aan MAVORS wordt bewezen, in de overtuiging dat tot nu toe de leden van den geneeskundigen dienst in het leger, overeenkomstig de beteekenis van hun werk en de eischen van bekwaamheid die aan hen worden gesteld, den voorrang genoten boven de zoogenaamd combattante officieren. Het is echter omgekeerd, gelijk men weet, en nu is in Beyeren het gewichtige besluit genomen, de geneeskundigen *gelijk* te stellen met de luitenants. Deze gelijkstelling betreft ten eerste de toelating tot het hof. Alle officieren van gezondheid zullen dezelfde mate van „Hoffähigkeit” en denzelfden „hof-rang” genieten als officieren met overeenkomstigen titel. Dat zal hen verbazend verheugen, maar nog meer zullen zij geroerd zijn bij het vernemen van de teedere zorgen, die het legerbestuur voor hen is gaan toonen. Zij zullen nl. voortaan, evenals de echte officieren, permissie moeten vragen als het hun onverhoopt invalt, te gaan trouwen. En bedraagt hun tractement minder dan 4000 mark, dan krijgen zij geen toestemming als hun inkomen uit eigen of aanbehuwd-middelen niet ten minste 750 mark bedraagt. Officieren van gezondheid „ter beschikking” moeten aan toelage en rente een inkomen van ten minste 2000 mark hebben (*Münch. med. Wochenschr.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE VRAGENLIJST VAN HET HOOFDBESTUUR.

In de dezer dagen ontvangen vragenlijst wordt telkens een scherp onderscheid gemaakt tusschen mededeelingen aan de ziekte- of ongevals-verzekeringsmaatschappij en mededeelingen aan haar medisch-adviseur *met inachtneming zijnerzijds van het ambtsgeheim*. Dit laatste voorbehoud wordt dan ook elken keer cursief gedrukt herhaald. Het moet dus een groote rol spelen bij onze overwegingen, of wij al dan niet mededeelingen zullen doen. En toch, *wat is dat ambtsgeheim van een medisch-adviseur?*

De eed afgelegd bij het begin onzer artsenloopbaan zegt, dat wij aan niemand zullen openbaren wat ons in de uitoefening der genees-, heel- of verloskunst als geheim is toevertrouwd of ter onzer kennis is gekomen. Deze eedsformule spreekt duidelijk van hen, die de *geneeskunst uitoefenen* en bindt dus in geen en deele een medisch-adviseur eener verzekeringsmaatschappij. De wet verplicht dezen *als zoodanig* tot geen geheimhouding 1). Daarenboven gebiedt ons die eed *aan niemand* iets te openbaren van dat beroepsgeheim, dus ook aan geen geneesheer en ook aan geen medisch-adviseur. Art. 272 Wetboek van Strafrecht dreigt zelfs met straf tegen schending van dat geheim. Wanneer wij nu niettegenstaande onzen eed den medisch-adviseur een beroeps-

1) Telkens lezen wij van *ambtseed*, *ambtsgeheim* enz. De geneesheer bekleedt geen *ambt*, doch oefent een *beroep* uit; onze eed is dus een *beroepseed*, ons geheim een *beroepsgeheim*.

geheim mededeelen, loopt deze rond met *ons* geheim en doet er mee wat hij wil: geen wetsartikel staat hem in den weg. *Wij* zijn dan de verantwoorde-lijke personen, die het geheim hebben geschonden en op wie bovenvermeld strafwetsartikel van toepassing is.

Ik meen dan ook en wel op bovenvermelde gronden, dat het zgn. beroeps-geheim van een *medisch-adviseur als zoodanig* iets onbetaanbaars is en dat het derhalve geen zin heeft, dat wij praktische artsen ons onder dat mooi klinkende doch valsche voorwendsel onze beroepsgeheimen laten ontfutselen.

Druten, 29 Nov. 1911.

Dr. H. HOHO.

LACTAS CALCICUS TEGEN BLOEDINGEN.

Ook ik heb na het artikel van collega AUSEMS herhaaldelijk, reeds weken vóór de bevalling. lactas calcicus gegeven, 3 à 4 gram per dag, doch ben over het resultaat ervan niet zoo geestdriftig gestemd als collega DE VRIES. Al is bij sommige kraamvrouwen den indruk gewekt, dat de bloedingen misschien iets minder waren dan vroeger, zoo liet het den laatsten keer, dat ik het gebruikte, geheel in den steek, ofschoon ik juist hier op effect gerekend had. Het betrof een VIII-para, die bij de laatste bevalling een allerheftigste vloeijing kreeg, zoodat de placenta, die adhaerent was, manueel verwijderd moest worden. Ik had haar nu 4 weken lang 3 gram lactas calcicus per dag gegeven, doch zoodra het kind geboren was, wat zeer snel ging, ontstond dadelijk weer atonie met hevige bloedingen en wel veel sterker dan de vorige maal, zoodat de placenta, die door den handgreep van CRÉDÉ niet kwam, weer manueel verwijderd moest worden. Ook daarna vloeide patiënte nog sterk, doch hield de bloeding allengs op na 3 secacornine-inspuitingen en uterus-massage. De beoordeeling of een bepaald geneesmiddel al of niet werkt in bepaalde gevallen, is dan ook uiterst moeilijk op te maken uit een kort verslag der ziektegeschiedenissen zooals collega DE VRIES die geeft. Toch zou ik naar aanleiding dier verslagen willen vragen, of het niet veeleer hier de grootere rust in het nageboortetijdperk bij de latere bevallingen is, die van invloed was op het geringer zijn van de bloedingen. Onder grootere rust versta ik dan het zich onthouden van elke handeling of ingreep, die ten doel heeft de ontleding of contractie van de baarmoeder te bevorderen, en nu lees ik, eenigszins tot mijn verbazing, dat collega DE VRIES nog behoort tot hen, die dadelijk na de bevalling dus *reeds vóór dat de placenta geboren is*, ergotine gaan inspuiten. Ik meende, dat dit standpunt reeds lang verlaten was, daar genoegzaam bekend is, hoe dan onregelmatige uteruscontracties met vaak heftige bloedingen door gedeeltelijke loslatingen der placenta kunnen optreden. Ik weet nu natuurlijk niet, in hoeverre hiervan in de gevallen van collega DE VRIES sprake kan zijn, maar meen toch even er op te moeten wijzen dat het niet geven van deze inspuitingen bij de latere bevallingen zeer zeker van invloed op het resultaat kan geweest zijn, zonder dat het een werking van lactas calcicus behoefde te zijn.

Ook bij metro- en menorrhagieën heb ik het herhaaldelijk toegepast, meestal zonder gevolg.

Hoogachtend

Amsterdam, December 1911.

W. A. P. F. L. J. MENDELS,